

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Liliana CATAN
Ion GUZUN
Ghenadie PLĂMĂDEALĂ

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Dumneanu Radu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iunie 2022, în cauza penală privindul pe

CILIUȚA Vitali XXXXX, născut la
XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.12.2015-30.03.2018;

Instanța de apel: 21.04.2018-03.06.2020;

04.06.2021 – 14.06.2022;

Instanța de recurs: 10.08.2020 – 02.02.2021;

02.11.2022 – 07.12.2022.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani din 30 martie 2018, Ciliuța Vitali a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că Ciliuța Vitali de către organul de urmărire penală a fost pus sub învinuire pentru faptul că, în noaptea spre 16.08.2014, aproximativ pe la ora 00:20, apropiindu-se de gospodăria lui Cecilia Cobăneanu din XXXXX, l-a întâlnit pe consăteanul său Cvasniuc Anatoli. Pe loc, în baza unui motiv neîntemeiat, acționând în scopul cauzării leziunilor corporale, intenționat, l-a maltratat pe Cvasniuc Anatoli, lovindu-l cu pumnii și picioarele în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.282 d din 05.11.2014, vătămări corporale sub formă de hemoragii în țesuturile moi pericraniene, plagă contuză pe regiunea occipitală, hemoragii subarahnoidene în lobii temporal și occipital, hematom subdural pe tot parcursul emisferei drepte, ce corespund categoriei vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în urma cărora a și survenit decesul victimei. Acțiunile lui Ciliuța Vitali fiind încadrate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acestuia au declarat apeluri procurorul și succesorul legal al părții vătămate Vieru Alina.

3.1 *Procurorul a solicitat* casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal și a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 13 ani cu executare în penitenciar de tip închis.

În motivarea cererii acuzatorul de stat a indicat că:

- a prezentat suficiente probe în cadrul cercetării judecătorești care toate au fost examinate și au dovedit integral vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate;

- sentința a fost motivată în temeiul unor concluzii greșit formulate de instanță, fără o analiză corespunzătoare a probelor prezentate de acuzare;

- în cadrul ședinței de judecată, inculpatul a pledat nevinovat și instanța de judecată a luat act de aceste declarații în mod unilateral, fără să țină cont de declarațiile depuse de martori, cât și de probele acumulate în cadrul urmăririi penale;

- instanța de judecată nu a ținut cont de declarațiile martorilor Bădărău Valeriu, Cvasniuc Alexandr și Harabara Alexandru, denaturând adevărul și a plasat poziția apărării de asupra probelor aduse de acuzare, împărtășind argumentele vagi, fortificându-le prin considerente, bazate pe date inversate, axate doar pe un eveniment petrecut mai înainte;

- instanța a pus la bază doar probele acuzării, inversate de instanță în procesul examinării cauzei. Drept urmare, necătând la faptul că acuzarea a adus probe suficiente, concludente și utile, care incontestabil au demonstrat vinovăția lui Ciliuța Vitali – l-a achitat.

3.2 *Succesorul legal al părții vătămate Vieru Alina a solicitat* casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal și să-i fie aplicată o pedeapsă în limita sancțiunii acestui articol.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 iunie 2020, apelurile declarate au fost admise, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ciliuța Vitali a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 12 (doisprezece) ani și 6 (șase) luni cu executare în penitenciar de tip închis.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, deși inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția, vina acestuia a fost dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate legal în cadrul cercetării judecătorești, care au fost verificate în cadrul ședinței instanței de apel și anume: declarațiile succesorului legal al părții vătămate Vieru Alina; declarațiile expertului judiciar, medicul legist, Railean Sergiu,

declarațiile martorilor Bădărău Valeriu, Ostaficiuc Ivan, Vieru Oleg, Briceag Svetlana, Harabara Alexandru și Cvasniuc Alexandr.

Totodată, vina inculpatului s-a mai dovedit prin probele materiale anexate la cauza penală, care au fost recercetate și verificate în instanța de apel, cum ar fi: procesul-verbal de autosesizare în privința începerii urmăririi penale din 21.08.2014 și raportul cu privire la depistarea infracțiunii din 21.08.2014 (f.d. 13- 14, vol. I); raportul nr.2678 privind primirea apelului telefonic de la secția de internare a Spitalului raional Rîșcani din 16.08.2014 (f.d.15, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16.08.2014 cu planșa fotografică, cercetării fiind supus automobilul de model VAZ 2109, de culoare albă, cu XXXXX, care aparține lui Bădărău Valeriu (f.d. 17-21, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16.08.2014 cu planșa fotografică, cercetării fiind supusă o porțiune de drum, amplasat în centrul XXXXX (f.d. 22- 25, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16.08.2014 cu planșa fotografică, cercetării fiind supus un drum singular amplasat în XXXXX (f.d. 26- 30, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.08.2014 cu planșa fotografică, cercetării fiind supus un pachet de polietilenă de culoare albă cu inscripția „Пятёрочка” (f.d. 31- 37, vol. I); raportul de examinare medico-legală nr. 71 „c” din 20.08.2014; raportul de expertiză medico-legală nr. 234d din 29.09.2014 nr. 9145; raportul de expertiză medico-legală nr. 282d din 05.11.2014; procesul-verbal de confruntare din 26.08.2014 între martorul Ostaficiuc Ivan și bănuitul Cvasniuc Alexandru (f.d. 154-157, vol. I); ordonanța privind scoaterea persoanei de sub urmărire penală din 21.11.2014 a lui Cvasniuc Alexandru (f.d. 158, vol. I); procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 21.03.2015 cu participarea martorului Harabara Alexandru (f.d. 176- 179, vol. I); procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 04.04.2015 cu participarea martorului Bădărău Valeriu (f.d. 185- 188, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr.89/D din 28.04.2015.

Instanța de apel a menționat că, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia, deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate sau, după caz, verificate în ședința instanței de apel, au dovedit cu certitudine săvârșirea infracțiunii imputate inculpatului.

În acest sens, instanța de fond a lăsat fără nici o apreciere declarațiile martorilor, din care rezulta evoluția evenimentelor, și anume, că după ce Cvasniuc Anatoli a fost lăsat lângă gospodăria lui Cvasniuc Cecilia pentru ca să meargă acasă, la o distanță de aproximativ 50-150 m. de la acel loc, Ciliuța Vitali a coborât din automobilul în care se afla cu celelalte persoane, comunicându-le că merge să-l conducă pe Cvasniuc Anatoli acasă. Peste o perioadă scurtă de timp, de acel loc sa apropiat Briceag Svetlana și Ostaficiuc Ivan, unde lângă Cvasniuc Anatoli a fost observat doar Ciliuța Vitali.

Instanța de apel a menționat că, din probele administrate s-a constatat că, după ce Cvasniuc Anatoli a fost lăsat lângă gospodăria lui Cvasniuc Cecilia, de el s-a

apropiat Ciliuța Vitali, apoi au venit Briceag Svetlana și Ostaficiuc Ivan și l-au văzut la pământ, fără cunoștință, care au și chemat ambulanța.

Instanța de apel a reținut că, în ședința de judecată a declarat, precum că el ar fi mers cu Bădărău Valeri, Cvasniuc Alexandru și Harabara Alexandr până în centrul satului la un bar, unde a coborât și s-a îndreptat spre casa unei fete pe nume Valea, însă aceste declarații contravin celor relatate de martorii enunțați mai sus.

Totodată, versiunea inculpatului, precum că nu el a cauzat leziunile corporale grave victimei, instanța de apel le-a apreciat critic și a considerat ca fiind o metodă de a se eschiva de la răspundere. Divergențele între declarațiile inculpatului comparativ cu declarațiile martorilor Bădărău Valeriu, Harabara Alexandru și Cvasniuc Alexandr au confirmat, că inculpatul urmărește scopul de a ascunde acțiunile sale.

În context, instanța de apel a remarcat că, vinovăția inculpatului s-a confirmat și prin declarațiile expertului judiciar, medicului legist Railean Sergiu, audiat în instanța de apel, care a confirmat, că la victimă erau mai multe lovituri, printre care o plagă contuză la granița regiunii occipitale și parietală și hemoragie în țesuturile moi pericraniene, care indicau că au fost aplicate mai multe lovituri. Reieșind din localizarea loviturilor, pătimitul se afla în poziție orizontală. Traumatismul care a dus la deces a fost aplicat pătimitului aflându-se în poziție orizontală. Leziunile au survenit în urma aplicării loviturilor cu un obiect vulnerabil, dar nu se exclude faptul, că loviturile să fi fost aplicate cu picioarele încălțate luând în considerație rezultatul acestor lovituri. Loviturile au fost aplicate într-un timp scurt una fața de alta și nu mai puțin de trei lovituri. Decesul victimei a survenit la 18.08.2014, ora 23.10.

Instanța de apel a reținut că, concluziile obținute în urma examinării cadavrului lui Cvasniuc Anatoli, expuse în rapoartele de expertiză medico-legală, prin care s-a conchis că: „Apariția vătămarilor corporale prin cădere de pe suport propriu se exclud. Decesul are legătură directă cu traumatismul suportat. Vătămarile corporale au apărut în urma mai multor lovituri. Apariția vătămarilor corporale prin cădere de la suport propriu se exclud. Loviturile puteau fi aplicate atât cu pumnii cât și cu picioarele încălțate. Luând în considerație localizarea vătămarilor, reiese că au fost aplicate mai multe lovituri cu picioarele, victima fiind în poziție orizontală. În urma loviturii cu pumnul peste față, probabil se putea ca pătimitul să cadă jos, lovind cu capul de ceva dur, formându-se plaga pe regiunea occipitală, însă apariția hemoragiilor subarahnoidene și hematumul subdural prin cădere de pe suport propriu se exclude”. Aceste argumente au avut o valoare probantă pentru instanța de judecată și au respins în totalitate versiunea inculpatului, precum că el nu i-a aplicat lovituri victimei, de la care ultimul a decedat, deoarece anume el, inculpatul Ciliuța Vitali, a fost persoana care se afla lângă victimă în momentul când a fost depistat de martori, alte persoane nu erau, iar victima deja era fără cunoștință, mai mult, și în prezența lor, Ciliuța Vitali a lovit victima aflată în poziție orizontală cu piciorul.

Instanța de apel a concluzionat că, era greșită și contravenea probelor sus indicate, concluzia instanței de fond precum că, fapta nu a fost săvârșită de către

inculpat și că vina lui Ciliuța Vitali în comiterea infracțiunii incriminate nu a fost dovedită.

Versiunea părții apărării precum că victimei i-au fost cauzate leziunile corporale grave de către Cvasniuc Alexandru, când a fost lovit de către ultimul în ziua respectivă, aceasta fiind verificată în cadrul urmăririi penale și care nu s-a adeverit. Or, prin ordonanța procurorului în Procuratura r-nului Rîșcani, Railean Sergiu din data de 21.11.2014, Cvasniuc Alexandru, care a fost recunoscut bănuit pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, a fost scos de sub urmărire penală, deoarece acțiunile lui nu întruneau elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal (f.d. 158, vol. I).

În context, instanța de apel a remarcat, că prin rapoartele de constatare medico-legale s-a concluzionat, că vătămrile corporale au apărut în urma mai multor lovituri. Apariția vătămarilor corporale prin cădere de pe suport propriu se exclude. Luând în considerație localizarea vătămarilor, reiese că au fost aplicate mai multe lovituri cu picioarele, victima fiind în poziție orizontală. În urma loviturii cu pumnul peste față, probabil se putea ca pătimitul să cadă jos, lovind cu capul de ceva dur, formându-se plaga pe regiunea occipitală, însă apariția hemoragiilor subarahnoidene și hematumul subdural prin cădere de pe suport propriu se exclude (f.d. 190- 191 vol. I).

Astfel, instanța de apel a menționat că nu s-a putut reține ipoteza formată pe cauză precum că Cvasniuc Alexandru i-ar fi aplicat lovituri lui Cvasniuc Anatoli în acea zi, ca fiind neconfirmată în urma acțiunilor procesual-penale.

Instanța de apel a reținut că, nu avea temei de a aprecia critic declarațiile succesului părții vătămate Vieru Aliona, precum și a martorilor audiați în instanța de fond, declarațiile cărora suplimentar au fost verificate prin audiere în instanța de apel, mai mult, declarațiile au fost depuse sub jurământ și ultimii au fost avertizați, în comparație cu inculpatul, de răspunderea penală în baza art. 312- 313 Cod penal. Astfel, declarațiile părții vătămate și a martorilor au fost apreciate ca admisibile și având valoare probantă, deoarece în declarațiile lor erau fixate împrejurările faptei care constituiau obiectul acestor declarații, pe când instanța de fond nu a dat o apreciere cuvenită acestor probe.

Instanța de apel a concluzionat că, învinuirea conținea toate elementele componenței de infracțiune, acestea fiind demonstrate prin probe pertinente și concludente, astfel încât soluția privind achitarea inculpatului era una contradictorie.

Soluționând chestiunea cu privire la pedeapsă, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, precum și de faptul, că pedeapsa are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, de aceea întru realizarea scopului pedepsei, a considerat oportună aplicarea pedepsei cu închisoare în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale reținute în sarcina inculpatului.

6. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, *a declarat recurs*

ordinar avocatul Dumneanu Radu în numele inculpatului, invocând drept temei de casare prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat că:

- probele cercetate au fost apreciate în mod eronat de instanța de apel;

- instanța de apel neîntemeiat a lăsat fără examinare cererea apărării de audiere a martorului Lungu Gheorghii, deși acesta a declarat la urmărirea penală, modul maltratării, inclusiv aplicarea loviturilor cu pumnii și picioarele în regiunea capului victimei în timp ce se afla inconștient întins la pământ, declarațiile acestuia erau fundamentale pentru soluționarea obiectivă a cauzei, încălcând dreptul inculpatului la un proces echitabil;

- prima instanță a dat apreciere faptică și juridică fiecărei probe cercetate pe parcursul cercetării judecătorești și a făcut o analiză amplă și complexă a acestora și, ca rezultat, a emis soluția de achitare, iar decizia instanței de apel s-a bazat în exclusivitate doar pe declarațiile martorilor acuzării;

- pentru a se ajunge la concluzia condamnării, legea solicită ca probele administrate să fie în măsură să răstoarne prezumția de nevinovăție instituită în favoarea inculpatului și să nu lase nici un dubiu cu privire la autorul faptei și vinovăția acestuia, iar în speță aceste cerințe legale nu au fost realizate;

- probele administrate de către organul de urmărire penală și susținute de acuzatorul de stat în fața instanței de apel, nu puteau constitui drept temei de stabilire a vinovăției lui Ciliuța Vitali în săvârșirea infracțiunii incriminate, deoarece în urma evaluării întregului material probatoriu administrat în cauză, instanța de apel urma să aprecieze, că, în prezenta cauză nu a fost dovedit, că faptele ce i se puneau în sarcina inculpatului, a fost cu adevărat săvârșite de către acesta;

- instanța de apel neîntemeiat a lăsat fără examinare demersul apărării de audiere a martorilor Lungu Gheorghii, Lungu Andrian și Zincovschi Dumitru, încălcând în așa mod dreptul inculpatului la un proces echitabil.

7. Prin decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 02 februarie 2021, recursul ordinar declarat de către avocatul Dumneanu Radu în numele inculpatului a fost admis, cu casarea totală a deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

8. În partea descriptivă a deciziei, Colegiul penal a menționat că, instanța de apel, lăsând fără examinare cererea apărării de audiere a martorului Lungu Gheorghii, care la faza de urmărire penală a declarat, modul maltratării, inclusiv aplicarea loviturilor cu pumnii și picioarele în regiunea capului victimei în timp ce se afla în stare inconștientă, întins la pământ, declarațiile acestuia erau fundamentale pentru soluționarea obiectivă a cauzei și astfel pun la îndoială credibilitatea declarațiilor martorilor acuzării, iar ulterior, pronunțând o hotărâre de condamnare a inculpatului, a încălcat prevederile legale și practica judiciară constantă indicate supra,

nerespectând procedura de examinare a cauzei inculpatului în baza art. 151 alin. (4) Cod penal după ce prima instanță l-a achitat, încălcându-i flagrant dreptul la apărare.

Colegiul penal a subliniat, că potrivit jurisprudenței CEDO relevante speței și anume Manoli v. Republica Moldova din 28 februarie 2017, Curtea Europeană a statuat, că autoritatea responsabilă de a decide cu privire la vinovăția sau nevinovăția unui acuzat ar trebui, în principiu, să asculte victimele, învinuitul și martorii în persoană și să evalueze credibilitatea acestora (a se vedea, Kashlev v. Estonia, nr. 22574/08, §§ 48-50, 26 aprilie 2016) și că evaluarea credibilității este o sarcină complexă care nu poate fi realizată, de obicei, doar prin citirea unei înregistrări a declarațiilor lor.

În cauza Dan v. Republica Moldova din 05 octombrie 2011 CEDO a ajuns la concluzia, că cei care au responsabilitatea de a decide vinovăția sau nevinovăția unui acuzat ar fi trebuit, în principiu, să poată audia martorii în persoană și să poată evalua credibilitatea acestora. Evaluarea încrederii unui martor reprezintă o sarcină complexă, care, de obicei, nu poate fi realizată printr-o simplă lectură a declarațiilor.

În hotărârea Lüdi c. Elveției din 15 iunie 1992, CEDO a ajuns la concluzia că există o încălcare a art.6 § 1 din Convenție chiar și atunci când proba nu a fost singura care a fundamentat condamnarea, dar instanțele naționale nu au oferit un motiv întemeiat pentru absența martorului.

În hotărârea Fluieraș c. României din 09 aprilie 2013, Curtea a condamnat statul român pentru încălcarea dreptului la un proces echitabil, consacrat de art.6 § 1 din Convenție, ca urmare a condamnării reclamantului fără audierea martorilor, deși acesta fusese achitat de două instanțe inferioare.

Astfel, instanța de apel pronunțând decizia de condamnare a inculpatului, după ce a casat sentința prin care inculpatul a fost achitat, nu a respectat prevederile legale, care stipulează modalitatea de examinare a cauzelor în instanța de apel în cazul existenței unei sentințe de achitare, punând la baza deciziei de condamnare declarațiile martorilor acuzării, lăsând demersul apărării de audiere a martorilor, fără cercetarea nemijlocită în ședința instanței de apel a declarațiilor martorilor Lungu Gheorghe, Lungu Andrian și Zincovschi Dumitru, încălcând în așa mod dreptul inculpatului la un proces echitabil.

Reieșind din cele sus menționate, erorile de drept evidențiate se încadrează în cele prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel, casând sentința de achitare și pronunțând decizia privind condamnarea inculpatului nu a respectat prevederile art. 414 și 415 Cod de procedură penală, iar, ținând cont de faptul, că erorile comise de către instanța de apel, nu puteau fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, decizia instanței de apel urma a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

9. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 14 iunie 2022, apelurile declarate a fost admise, cu casarea sentinței, rejudecarea cauzei și

pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ciliuța Vitali s-a recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 12 (doisprezece) ani și 6 (șase) luni cu executare în penitenciar de tip închis.

10. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond fără just temei și nemotivat a respins probele administrate de organul de urmărire penală, prezentate de acuzare și examinate în ședința de judecată, în aspectul dat concluzia instanței de fond fiind neargumentată și nu s-a bazat pe date obiective și prevederile legale. La fel, eronat și contradictoriu s-a expus soluția de achitare a inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Instanța de apel în urma evaluării integrale a probelor prezentate a ajuns la concluzia că nu existau dubii rezonabile în ceea ce privește vinovăția inculpatului, că atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul ședinței de judecată au fost acumulate probe veridice suficiente care au demonstrat comiterea de către inculpat a infracțiunii incriminate lui.

Vinovăția lui Ciliuța Vitali în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal s-a demonstrat pe deplin prin elementele de fapt dobândite din probele cercetate, și anume din declarațiile succesului părții vătămate, a martorilor, din procesele-verbale ale acțiunilor procesuale petrecute pe caz, prin înscrisurile anexate la materialele cauzei, care au fost cercetate în cadrul ședințelor judiciare și care au coroborat pe deplin, demonstrând cu certitudine existența infracțiunii și constatarea vinovăției lui Ciliuța Vitali.

Deși inculpatul nu a recunoscut vinovăția, instanța de apel a considerat că declarațiile de nerecunoaștere a vinei din partea inculpatului nu puteau fi luate în considerație în favoarea lui, deoarece vina lui a fost dovedită complet prin probele cercetate în cadrul ședinței judiciare. Declarațiile au fost combătute de ansamblul de probe cercetate, care au servit la constatarea existenței infracțiunii și a vinovăției lui în fapta stabilită de instanța de apel.

Versiunea inculpatului, precum că nu el a cauzat leziunile corporale grave victimei, instanța de apel a apreciat-o critic și a considerat-o ca fiind o metodă de a se eschiva de la răspundere. Divergențele între declarațiile inculpatului comparativ cu declarațiile martorilor Bădărău Valeriu, Harabara Alexandru și Cvasniuc Alexandr au confirmat, că inculpatul urmărea scopul de a ascunde acțiunile sale criminale. Vinovăția inculpatului s-a confirmat și prin rapoartele de expertiză medico-legale efectuate în privința victimei Cvasniuc Anatoli.

Astfel, prin raportul de examinare medico-legală nr. 71 „c” din 20.08.2014 a cadavrului Cvasniuc Anatoli, s-a concluzionat, că:

1. Moartea lui Cvasniuc Anatoli a survenit în urma unei insuficiențe poliorganice ca rezultat al traumatizmului cranio-cerebral închis suportat.

2. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat următoarele leziuni corporale: Hemoragii în țesuturile moi pericraniene. Plagă contiză pe regiunea

occipitală. Hemoragii subarahnoidiene în lobii temporal și occipital. Hematom subdural pe tot parcursul emisferei drepte, care au apărut în urma acțiunii unor corpuri dure contodente, sau lovindu-se de ele, probabil în timpul și circumstanțele/indicate și după caracterul lor corespund categoriei vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în urma cărora a și survenit decesul (f.d. 101- 103, vol. I).

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 234d din 29.09.2014 s-a concluzionat, că:

1. Moartea lui Cvasniuc Anatoli a survenit în urma unei insuficiențe poliorganice ca rezultat al traumatismului cranio-cerebral închis suportat.

2. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat următoarele leziuni: Hemoragii în țesuturile moi pericraniene. Plagă contuză pe regiunea occipitală. Hemoragii subarahnoidiene în lobii temporal și occipital. Hematom subdural pe tot parcursul emisferei drepte, care au apărut în urma acțiunii unor corpuri dure-contodente, sau lovindu-se de ele, probabil în timpul și circumstanțele indicate și după caracterul lor corespund categoriei vătămări corporale Grave periculoase pentru viață, în urma cărora a și survenit decesul. *Apariția vătămarilor corporale prin cădere de pe suport propriu în cazul dat se exclude. Vătămarile corporale suportate și decesul sunt în legătură directă (f.d.107, vol.I).*

Prin raportul de expertiză medico-legală nr. 282 d din 05.11.2014 s-a concluzionat, că:

1. Moartea lui Cvasniuc Anatoli a survenit în urma unei insuficiențe poliorganice ca rezultat al traumatismului cranio-cerebral închis suportat.

2. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat următoarele leziuni corporale: Hemoragii în țesuturile moi pericraniene. Plagă contuză pe regiunea occipitală, hemoragii subarahnoidiene în lobii temporal și occipital. Hematom subdural pe tot parcursul emisferei drepte, care au apărut în urma acțiunii unor corpuri dure-contodente, sau lovindu-se de ele, probabil în timpul și circumstanțele indicate și au o vechime de aproximativ de 3-4 zile, și după caracterul lor corespund categoriei vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în urma cărora a și survenit decesul. Decesul are legătură directă cu traumatismul suportat. Vătămarile corporale au apărut în urma mai multor lovituri. *Apariția vătămarilor corporale prin cădere de pe suport propriu se exclude (f.d. 110- 111, vol. I).*

Conform raportului de expertiză nr. 89/D din 28.04.2015, moartea lui Cvasniuc Anatoilie a survenit în urma unei insuficiențe poliorganice ca rezultat al traumatismului cranio-cerebral închis suportat. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat următoarele leziuni corporale: hemoragii în țesuturile moi pericraniene, plagă contuză pe regiunea occipitală, hemoragii subarahnoidiene în lobii temporal și occipital, hematom subdural pe tot parcursul emisferei drepte, care au apărut în urma acțiunii unor corpuri dure-contodente sau lovindu-se de ele, probabil în timpul și circumstanțele indicate și au o vechime de aproximativ 3-4 zile și după caracterul lor corespund categoriei vătămări corporale grave periculoase pentru viață,

în urma cărora a și survenit decesul. *Decesul are legătură directă cu traumatismul suportat. Vătămările corporale au apărut în urma mai multor lovituri. Apariția vătămărilor corporale prin cădere de la suport propriu se exclude. Loviturile puteau fi aplicate atât cu pumnii cât și cu picioarele încălțate. Luând în considerație localizarea vătămărilor, reiese că au fost aplicate mai multe lovituri cu picioarele, victima fiind în poziție orizontală. În urma loviturii cu pumnul peste față, probabil se putea ca pătimitul să cadă jos, lovind cu capul de ceva dur, formându-se plaga pe regiunea occipitală, însă apariția hemoragiilor subarahnoidene și hematomul subdural prin cădere de pe suport propriu se exclude* (f.d. 190- 191 vol. I).

Astfel, concluziile obținute în urma examinării cadavrului lui Cvasniuc Anatoli, expuse în rapoartele de expertiză medico-legală, prin care s-a conchis că: „*Apariția vătămărilor corporale prin cădere de pe suport propriu se exclude. Decesul are legătură directă cu traumatismul suportat. Vătămările corporale au apărut în urma mai multor lovituri. Apariția vătămărilor corporale prin cădere de la suport propriu se exclude. Loviturile puteau fi aplicate atât cu pumnii cât și cu picioarele încălțate. Luând în considerație localizarea vătămărilor, reiese că au fost aplicate mai multe lovituri cu picioarele, victima fiind în poziție orizontală. În urma loviturii cu pumnul peste față, probabil se putea ca pătimitul să cadă jos, lovind cu capul de ceva dur, formându-se plaga pe regiunea occipitală, însă apariția hemoragiilor subarahnoidene și hematomul subdural prin cădere de pe suport propriu se exclude*”, aceste argumente au o valoare probantă pentru instanța de judecată și resping în totalitate versiunea inculpatului, precum că el nu i-a aplicat lovituri victimei, de la care ultimul a decedat, deoarece anume inculpatul a fost persoana care se afla lângă victimă în momentul când a fost depistat de martori, alte persoane nu erau, iar victima deja era fără cunoștință, mai mult, și în prezența lor, Ciliuța Vitali a lovit victima aflată în poziție orizontală cu piciorul.

Concluziile acestea în coraborare cu celelalte probele indicau la vinovăția lui Ciliuța Vitali în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Tot aici, versiunea părții apărării, precum că victimei i-au fost cauzate leziunile corporale grave de către Cvasniuc Alexandru, când a fost lovit de către ultimul în ziua respectivă, aceasta fiind verificată în cadrul urmăririi penale și care nu s-a adevărit.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura r-nului Rîșcani, Railean Sergiu, din data de 21.11.2014, Cvasniuc Alexandru, care a fost recunoscut bănuit pentru săvîșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, a fost scos de sub urmărire penală, deoarece acțiunile lui nu întruneau elementele constitutive ale infracțiunii, prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal (f.d.158, vol.I).

La fel, prin rapoartele de constatare medico-legală s-a concluzionat, că vătămările corporale au apărut în urma mai multor lovituri. Apariția vătămărilor corporale prin cădere de pe suport propriu se exclude. Luând în considerație localizarea vătămărilor, reiese că au fost aplicate mai multe lovituri cu picioarele, victima fiind în poziție orizontală. În urma loviturii cu pumnul peste față, probabil se putea ca

pătimitul să cadă jos, lovind cu capul de ceva dur, formându-se plaga pe regiunea occipitală, însă apariția hemoragiilor subarahnoidene și hematomul subdural prin cădere de pe suport propriu se exclude (f.d.190-191 vol.I).

Astfel, nu s-a reținut ipoteza precum că Cvasniuc Alexandru i-ar fi aplicat lovituri lui Cvasniuc Anatoli în acea zi, ca fiind neconfirmată în urma acțiunilor procesual-penale.

De asermenea, nu s-a regăsit temei de a aprecia critic declarațiile succesoriului părții vătămate Vieru Aliona, precum și a martorilor audiați în instanța de fond, declarațiile cărora suplimentar au fost verificate prin audiere în instanța de apel, mai mult, declarațiile au fost depuse sub jurământ și ultimii au fost avertizați, în comparație cu inculpatul, de răspunderea penală în baza art. 312- 313 Cod penal. Astfel, declarațiile părții vătămate și a martorilor au fost apreciate admisibile și având valoare probantă, deoarece în declarațiile lor erau fixate împrejurările faptei care constituiau obiectul acestor declarații, pe când instanța de fond nu a dat o apreciere cuvenită acestor probe.

Instanța de apel a examinat în ansamblu materialele acumulate la dosar penal și fiecare probă în parte, așa cum prevede legislația procesual-penală, care fiecare în parte și coroborate între ele confirmau cu certitudine vinovăția inculpatului. Probele menționate au confirmat, că infracțiunea a fost comisă anume de către inculpatul Ciliuța Vitali.

Totodată, deși de partea apărării se invocă prevederile art. 8 Cod de procedură penală și nevinovăția inculpatului, instanța de apel a menționat că concluziile despre vinovăția inculpatului nu sunt bazate pe presupuneri, ci pe probele cercetate, iar faptul că inculpatul nu recunoaște vinovăția sa nu putea fi luat în considerație în detrimentul persoanei, fiind un drept al persoanei inculpate să recunoască învinuirea, dar nu și o obligație. Vinovăția inculpatului în faptele incriminate a fost dovedită deplin prin probe incontestabile și nu prin îndoieli, după cum invoca apărarea, careva dubii în probarea vinovăției inculpatului, după cum se susținea, nefiind constatate.

Reieșind din cele expuse mai sus, totalitatea probelor administrate corespundeau cerințelor stipulate de art. 101 Cod de procedură penală, adică erau pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei hotărâri de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în săvârșirea infracțiunii incriminate lui, nu echivala cu achitarea lui, deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii dovedeau incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate lui, aceasta fiind o metodă de a denatura stabilirea adevărului și de a se eschiva de răspundere penală.

La numirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal și criteriile de individualizare a pedepsei stabilite în art. 75 Cod penal.

Astfel, luând în considerație persoana inculpatului care anterior nu a fost condamnat, Colegiul penal a ajuns la concluzia de stabilire a unei pedepse sub formă de închisoare pe termen de 12 ani 6 luni, pedeapsă pe care instanțe de apel o considera echitabilă și proporțională faptei infracționale comise, pedeapsă care va atinge scopul de reeducare și corectare a inculpatului.

11. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, *avocatul Dumneanu Radu în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar*, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei, rejudecarea cauzei de către instanța de apel, pe motiv că eroarea admisă nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivare recurentul a indicat că:

- au fost neglijate concluziile, obiecțiile și recomandările formulate de Curtea Supremă de Justiție în decizia din 02.02.2021, deși cauza respectivă se afla la rejudecare a fost privat de libertate de către instanța de apel și s-a eliberat hotărâre bazându-se exclusiv pe probe indirecte, infirmate de către martorii oculari ai evenimentelor, concretizând că probele decisive ar fi declarațiile lui Aliona și Oleg Vieru;

- în instanța de apel au fost date citire declarațiile martorului ocular Ostaficiuc Ivan, care a declarat că a lucrat împreună cu Cvasniuc Anatoli la Briceac Svetlana. Seara deplasându-se împreună cu Cvasniuc Anatoli s-au apropiat de Bădărău Valeriu, care repara un automobil. Între timp dintr-un local a ieșit Cvasniuc Alexandru, care l-a lovit pe Cvasniuc Anatoli cu pumnul în față, iar ultimul a căzut jos lovindu-se cu capul de o piatră și a pierdut cunoștința, indicând că capul lui Anatoli era spart. A mai menționat că, felul în care a fost lovit Anatoli a fost văzut de către numiții Zinicovschi Dima și Lungu Gheorghie. Împreună cu Valeriu Bădărău l-au dat într-o parte pe Cvasniuc Anatoli. În timpul respectiv numitul Cvasniuc Alexandru încerca să-i aplice lovituri lui Anatoli dar el s-a pus între ei. Tot atunci, Cvasniuc Alexandru i-a spus lui Bădărău Valeriu să-l ducă acasă, timp în care s-a apropiat Ciliuța Vitali cu combustibil și, urcându-l pe Cvasniuc Anatoli în automobil pentru a se deplasa spre casa lui Cvasniuc Alexandru. În continuare, a intrat la Briceag Svetlana și i-a comunicat cum a fost lovit Anatoli și împreună cu ultima s-au deplasat pentru a verifica ce face Cvasniuc Anatoli. L-au găsit pe Cvasniuc Anatoli la un metru de gospodăria numitei Cvasniuc (Cobăneanu) Cecilia (mama lui Cvasniuc Alexandru). În prezența sa Ciliuța Vitali l-a lovit fără putere pe Cvasniuc Anatoli;

- martorii Oxana Mironov și Svetlana Șlehtițki au repetat că până la evenimentele respective, Cvasniuc Alexandru l-a lovit pe Cvasniuc Anatoli cu pumnul în față, iar ultimul a căzut jos lovindu-se cu capul de o piatră și și-a pierdut cunoștința;

- deși nu există nici o probă/informație care să confirme că leziunile corporale depistate la victimă, constatate prin rapoartele de expertiză, ar fi fost cauzate prin acțiunile lui Ciliuța Vitali, precum și faptul că loviturile cu pumnul și picioarele în

regiunea capului au fost aplicate de Alexandru Cvasniuc, doar aprecierea arbitrară a probelor permitea concluzia cu privire la vinovăția lui Ciliuța Vitali în comiterea infracțiunii respective;

- apărarea a insistat la audierea martorilor Cvasniuc Alexandru și Zincovschi Dumitru, dispunându-se în mod repetat aducerea forțată a acestora, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa martorilor indicați, declarațiile acestora fiind imperioase pentru justa soluționare a cauzei;

- la ședința din 17.02.2022 au existat date că Lungu Adrian ar fi venit în Moldova, la data de 18.04.2022 s-a dispus continuarea examinării cauzei în lipsa celor doi martori în condițiile în care aceștia deja erau în Federația Rusă și imposibilitatea asigurării prezenței în ședința de judecată;

- la ședința din 25.05.2022, apărarea a insistat la necesitatea audierii martorilor Zincovschi Dumitru și Cvasniuc Alexandru, contrar principiului contradictorialității procesului penal, instanța a decis examinarea în continuare a cauzei în lipsa celor doi martori, ale căror depoziții, în mod evident, erau imperios necesare, în condițiile constatării imposibilității audierii martorilor Lungu Gheorghe și Lungu Adrian;

- instanța de apel s-a expus fără a ține cont de declarațiile martorilor Lungu Gheorghe, Lungu Adrian, Cvasniuc Alexandru și Zincovschi Dumitru;

- decizia instanței de apel nu a indicat cauza pentru care nu a luat în considerare declarațiile numiților Lungu Adrian, Cvasniuc Alexandru și Zincovschi Dumitru, care infirmău declarațiile care confirma în mod evident, declarațiile martorilor Briceag Svetlana, Ostaficiuc Ivan și ale inculpatului;

- inculpatului nu i s-au respectat drepturile de satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești de a nu i se îngreși accesul la justiție și de a i se asigura toate garanțiile necesare apărării sale și de a nu fi apreciate arbitrar probele administrate;

- clarificarea aspectului dacă există motive întemeiate pentru a admite depoziția unui martor absent este o chestiune preliminară care trebuie să fie examinată înainte de a examina dacă mărturia în cauză constituie o probă unică sau decisivă.

12. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal evidențiază că recurentul invocă drept temei de casare prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii*, însă Colegiul consideră că acest temei nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, în acest sens menționând următoarele.

Recurentul în recursul său indică eroarea prevăzută de art. 427 Cod de procedură penală, dar de fapt invocă dezacordul său cu aprecierea probelor de către instanța de judecată, probe care în viziunea instanței confirmă vinovăția lui Ciliuța Vitali.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În speță se reține că, instanța de apel a respectat prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, a corectat eroarea comisă de prima instanță, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel iar soluția acesteia se întemeiază pe o bună motivare, corect a casat sentința instanței de fond și a conchis că Ciliuța Vitali a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Respectiv, din materialele dosarului rezultă că, instanța de apel, judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Ciliuța Vitali de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Astfel, s-a demonstrat pe deplin prezența elementelor infracțiunii dobândite din declarațiile succesului părții vătămate, a martorilor, proceselor-verbale, înscrisurilor anexate la dosar, rapoartele de expertiză medico-legale efectuate în privința victimei Cvasniuc Anatoli cercetate repetat în instanța de apel, ce confirmă prezența vinovăției lui Ciliuța Vitali.

Afirmația recurentului că nu s-au respectat indicațiile a Curții Supreme de Justiție, conform art. 436 Cod de procedură penală, nu corespunde realității, or, din prima ședință a instanței de apel din 06.07.2021 s-a dispus „, *Ținându-se cont de existența unei sentințe de achitare în privința inculpatului Ciliuța Vitali, reieșind din normele procedurii penale care impune instanța de apel de a relua cercetarea judecătorească cu verificarea nemijlocită a probelor în fața instanței de apel, se admite demersul procurorului, dispune reluarea cercetării judecătorești cu audierea succesului părții vătămate Vieru Aliona, a martorilor: Vieru Oleg, Ostaficiuc Ivan, Cvasniuc Alexandru, Bădărău Valeriu, Harabara Alexandru, cercetarea bazei*

probante. Se admite demersul avocatului, dispune reluarea cercetării judecătorești cu audierea martorilor: Lungu Andrian, Lungu Gherghe și Zincovschi Iurie.”(vol. IV, f.d. 22).

Conform recursului înaintat, recurentul și-a întemeiat obiecțiile față de decizia atacată în jurul declarațiilor martorilor, menționând că declarațiile lor nu coroborează cu cele ale inculpatului și instanța de apel nu a permis audierea repetată a martorilor Cvasniuc Alexandru, Zincovschi Dumitru, Lungu Andrian și Lungu Gheorghii.

În acest aspect, instanța de apel a făcut tot posibilul și a întreprins măsurile necesare pentru a asigura prezența martorilor în ședința de judecată, fiind admisă solicitarea procurorului și a avocatului (vol. IV, f.d. 22) și pusă în sarcina ultimilor asigurarea prezenței acestora la următoarea ședință. Aceasta fiind urmată de ordonanțele privind aducerea silită a martorilor din 20.10.2021, 19.11.2021 (vol. IV, f.d. 44, 56) prin încheierile protocolare pe numele lui Cvasniuc Alexandru, Zincovschi Dumitru, Lungu Andrian și Lungu Gheorghii din 25.11.2021, 17.02.2022, 18.04.2022 (vol. IV, f.d. 62, 64, 66, 91, 110, 112), însă aceștia nu au fost găsiți și aduși.

Prin urmare, Colegiul penal nu a determinat careva încălcări procedurale ce nu au fost utilizate pentru a asigura prezența martorilor Cvasniuc Alexandru, Zincovschi Dumitru, Lungu Andrian și Lungu Gheorghii, absența martorilor la ședință fiind argumentată prin materialele anexate la cauză: explicații de la membrii familiei privitor la lipsa martorilor (vol. IV, f.d. 33, 46, 54, 70, 123), informații din baza de date ACCES pe numele martorilor privitor la intrarea/ ieșirea din țară (vol. IV, f.d. 42, 52, 71, 76, 82, 113), certificate prezentate de Primăriei (vol. IV, f.d. 47, 69, 75, 80, 97, 124, 128) și rapoartele de la ofițeri privitor la situația martorilor, acte ce au fost prestate și anexate în fața apărătorului Dumneanu Radu și a inculpatului.

Prin hotărârea CEDO *Văraru vs România din 3 decembrie 2013 pp 31-33* Curtea a specificat criteriile de apreciere a declarațiilor martorilor absenți în ședința de judecată și citate legal. Aceste criterii sunt: ca absența martorilor să fie justificată de un motiv serios; depozițiile martorilor absenți nu trebuie să constituie unica probă a acuzării sau probă decisivă; trebuie să existe alte elemente care să compenseze suficient inconveniențele privind admiterea unor astfel de probe.

Reieșind din materialele cauzei date, aceste criterii expuse de Curte, au fost respectate de instanța de apel. Mai mult ca atât, urmează de menționat că, deși poziția inițială a părții apărării era audierea obligatorie a 4 martori Cvasniuc Alexandru, Zincovschi Dumitru, Lungu Andrian și Lungu Gheorghii, în cadrul ședinței din 18.04.2022, apărarea a comunicat că nu mai insistă la prezența martorilor Lungu Andrian și Lungu Gheorghii, poziție susținută și de inculpat (vol. IV, f.d. 106).

Colegiul penal menționează că paralel cu acțiunile instanței de apel pentru a garanta prezența martorilor solicitanți, în comun de acord cu partea acuzării și apărării, în al doilea tur de procedură a audiat repetat martorului Bădărău Valeriu (vol. IV, f.d. 27- 28), succesorul părții vătămate Vieru Aliona (vol. IV, f.d. 29), martorii

Vieru Oleg (vol. IV, f.d. 36), Harabara Oleg (vol. IV, f.d. 37), Ostafciuc Ivan (vol. IV, f.d. 38-39), Deadic Serghei (vol. IV, f.d. 49), Briceag Svetlana (vol. IV, f.d. 58) și inculpatul Ciliuța Vitali (vol. IV, f.d. 137). La caz, în cadrul ședinței din 25.05.2022 a fost examinat probatoriul prezentat de procuror și avocatul Dumneanu Radu, careva obiecții față de probele date nu au fost înaintate, iar în urma încheierii cercetarea judecătorească și dezbaterilor judiciare, conform art. 413 alin. (5) Cod de procedură penală, a fost oferit ultimul cuvânt (vol. IV, f.d. 133-136).

Privitor la motivul că în ședința din 25.05.2022 instanța de apel contrar principiului contradictorialității procesului penal a decis examinarea cauzei în lipsa celor doi martori, Colegiul penal îl respinge ca neîntemeiat, or, potrivit procesului-verbal din 25.05.2022 la întrebarea președintelui de judecată despre posibilitatea examinării cauzei în lipsa martorilor, avocatul Dumneanu Radu a comunicat că solicită citirea declarațiilor date în instanța de fond, pe care le consideră probe concludente, însă rămâne pe poziția că este necesar audierea martorilor în instanța de apel (vol. IV, f.d. 133-134).

Drept consecință, președintele ședinței a luat în considerație atât poziția părții acuzării cât și a apărării, dispunând examinarea cauzei în absența martorilor.

Motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării recercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și a concluzionat corect ca aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, potrivit căreia inculpatul a fost recunoscut vinovat.

Colegiul penal se raliază argumentelor expuse decizia instanței de apel contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind ample prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu cele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanța nu a admis vreo eroare gravă de fapt, care să fi afectat soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

În acest punct de analiză, Colegiul consideră necesar de a face trimitere și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu

că, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție (*cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

Având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar recursul declarat este inadmisibil.

14. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Dumneanu Radu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iunie 2022, în cauza penală privind-l pe CILIUȚA Vitali XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 ianuarie 2023.

Președinte

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN

Judecător

Ghenadie PLĂMĂDEALĂ